

[Kjeld Albrechtsen]

Hr. Dyremose og ministeren skændes lidt om, hvem der kommer først med initiativerne, men der var en række ting, som lignede hinanden, i de udspil, der kom, de tanker, der blev fremlagt både fra hr. Dyremoses side og fra ministerens side. De tanker vil føre til, at man uddyber og fortsætter den politik, som fører til stadig øget arbejdsløshed i dette land.

En sådan linje – hvis det er den, socialdemokratiet vil slå ind på, hvad debatten jo altså desværre tyder på – kan man kun opfordre til at arbejderbevægelsen og de dårligst stillede i dette land på det kraftigste modsætter sig.

Janne Normann (RV):

Jeg kan ganske bekræfte, hvad hr. Dyremose sagde til hr. Askjær Jørgensen, nemlig at det selvfølgelig var den radikale gruppes holdning, jeg gav udtryk for her fra talerstolen.

Jeg blev meget glad ved at opdage, at nu også hr. Dyremose har opdaget, at der faktisk er ganske mange træk i den radikale erhvervs politik og i mange af de ting, vi har sagt om den socialdemokratiske erhvervs politik, som er fælles med flere af de borgerlige partiers. Der er overordentligt meget, der er fælles, og der er i hvert fald det mål tilfælles for disse partier, at vi vil have øget produktionen, afsætningen og konkurrenceevnen. Det er så væsentligt, at jeg da vil håbe, at der kan blive et bredere samarbejde om disse ting.

Hellere end at grave skyttegrave skulle man tage at samle sig om at lave et konstruktivt samarbejde imellem de gamle partier, som har ansvaret for de sidste årtiers økonomiske politik. Og hvis denne debat kan medvirke til at optø fronterne, har den da ikke været helt forgæves.

Ellemann-Jensen (V):

Der er da vist ikke nogen, der har prøvet at benægte, at konkurrenceevnen rent faktisk har udviklet sig positivt i de sidste par år. Det var, som om industriministeren lagde det i venstres ordførers bemærkning.

Det, der blev sagt, var, at vi havde studset noget over en bemærkning i ministerens redegørelse i dag, hvor ministeren siger: »Danmark er således i en række internationale

sammenligninger blevet fremhævet som det land, der i de seneste år har opnået den største forbedring af konkurrenceevnen.« Og når vi studser over det, så er det, fordi det lyder temmelig oppustet og pralende. Vi vil meget gerne have at vide, hvor vi ligefrem er blevet fremhævet som det land, der har opnået den største forbedring af konkurrenceevnen. Vist har vi opnået en forbedring af konkurrenceevnen, og de tal, ministeren nævner, vil vi da overhovedet ikke betvivle; det er da også en lykkelig ting. Det er måske ikke nogen særlig fremkommelig diskussion – hvor det så er kommet fra – om det skyldes regeringens fortrinlige indsats eller det skyldes noget, der er sket på valutamarkedene rundt omkring, som regeringen ikke kan tage æren for. Lad os ikke gå ned i den historiske diskussion.

Når det alligevel er væsentligt at trække det frem, så er det, fordi der ligger en underlig virkelighedsflugt i, at regeringen hellere ser på de sidste par års udvikling og siger, at det jo er gået meget godt de sidste par år, bedre, end man havde troet, og fuldstændig nægter at gå ind i en diskussion om de problemer, der tegner sig i den kommende tid.

Det lykkedes ikke at få ministeren til at komme med en kommentar til de ting, der truer den selv samme konkurrenceevne i den allernærmeste fremtid. Ja men er regeringen slet ikke bekymret for det, der foregår på arbejdsmarkedet for øjeblikket? Er regeringen slet ikke bekymret for det lønpres, der er kommet nu her, hvor løfteparagrafferne er genindført? Er regeringen slet ikke bekymret ved tanken om, hvordan det dog ville være gået, hvis man var kommet igennem med sine skatte- og afgiftsforhøjelser? Hvordan tror industriministeren egentlig at dette ville have påvirket lønpresset rundt omkring? Og hvad med de sidste par måneders udstømning af valuta? Det i sig selv tyder på, at det nu går den gale vej igen med vores betalingsbalance, men det er samtidig et varsel om, at den renteudvikling, der sker i udlandet, og som vi er bundet til, vil presse os endnu højere op end ellers, fordi vi kan blive tvunget til, som OECD har skrevet i sin nylige redegørelse om Danmarks situation, at forøge afstanden imellem det internationale renteniveau og Danmarks renteniveau. Altså: disse helt væsentlige, grundlæggende ting for dansk erhvervslivs vilkår og muligheder i